

عنوان مقاله:

شاخص های منحصر به فرد معماری اسلامی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و ششمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مهدی منصوربهمی - کارشناسی ارشد معماری عضو سازمان نظام مهندسی ساختمان استان کرمان

خلاصه مقاله:

چکیده: ظهور اسلام در آغاز قرن هفتم میلادی بنیاد بسیاری از کشورهای کهن و متمدن آن زمان را دگرگون ساخت و قدرت و نفوذ آن در ترکستان غربی و پنجاب از یک طرف و اسپانیا از طرف دیگر گسترش یافت. به این ترتیب با پیدایش تغییرات اساسی در سرزمینهای مذکور، هنر و تمدن کهن آسیا، شمال آفریقا و حتی بخشی از اروپا دگرگون شد و شالوده هنر های اسلامی که ترکیبی از هنر حکومت های مغلوب (مانند ساسانیان و حکومت بیزانس) با فرهنگ اسلامی بود شکل گرفت. تشکل هنر اسلامی تقریباً با روی کار آمدن سلسله اموی در سال ۴۱ هجری مصادف بود و این امر با انتقال مرکز خلافت از مدینه به دمشق بی ارتباط نبود. تغییر مرکز حکومت، مسلمانان را مستقیماً با هنریگانه یعنی هنر ایران و روم آشنا کرد و از همین زمان بود که هنر دوره بنی امیه، که التقاطی از هنر سرزمینهای همجوار بود، راه تازه ای در پیش گرفت. در دوره امویان در زمینه احداث بناهای مذهبی و غیر مذهبی فعالیت قابل توجهی صورت گرفت؛ از جمله می توان به بناهای قبه الصخره، مسجد جامع دمشق، قصرالعمره و بالاخره کاخ المشتی اشاره کرد که از شاهکارهای معماری اوایل اسلام به حساب می آیند. این بناها تزیینات بسیار زیبایی همچون نقاشی، حجاری، موزاییک و گچبری دارند. در ۱۳۳ هجری قمری با آغاز حکومت عباسیان در عراق پایتخت سابق ساسانیان یک شیوه هنری کاملاً ایرانی به وجود آمد و هنرهای مختلف این عصر با الهام از عناصر دوره ساسانیان شکل تازه ای به خود گرفت.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه: شاخص، منحصر به فرد، معماری، اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1522605>

